

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2017/323

z dnia 20 stycznia 2017 r.

w sprawie sprostowania rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/2251 uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/2251 ⁽²⁾ zostało przyjęte w dniu 4 października 2016 r. i opublikowane w dniu 15 grudnia 2016 r. Ustanowiono w nim standardy w zakresie terminowej, precyzyjnej i odpowiednio wyodrębnionej wymiany zabezpieczeń w przypadku kontraktów pochodnych, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego, oraz przewidziano w nim szereg szczegółowych wymogów, które grupa musi spełnić, aby uzyskać zwolnienie z obowiązku wnoszenia depozytu zabezpieczającego dla transakcji wewnątrzgrupowych. Niezależnie od tych wymogów, jeżeli jeden z dwóch kontrahentów wchodzących w skład grupy ma siedzibę w państwie trzecim, w przypadku którego nie stwierdzono jeszcze równoważności rozwiązań prawnych, nadzorczych i wykonawczych zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, grupa musi wymieniać zmienne depozyty zabezpieczające oraz odpowiednio wyodrębnione początkowe depozyty zabezpieczające z jednostkami zależnymi w tych państwach trzecich w odniesieniu do wszystkich transakcji wewnątrzgrupowych. W celu uniknięcia nieproporcjonalnego stosowania wymogów dotyczących depozytu zabezpieczającego oraz biorąc pod uwagę podobne wymogi dotyczące obowiązków rozliczania, w rozporządzeniu delegowanym przewidziano opóźnione wdrożenie tego konkretnego wymogu, aby zapewnić dostateczny czas na zakończenie procedury stwierdzenia równoważności, przy czym nie wiązałoby się to z koniecznością nieefektywnego przydzielania zasobów grupom, w skład których wchodzi jednostki zależne mające siedziby w państwach trzecich.
- (2) W art. 37 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/2251 brakuje przepisu dotyczącego stosowania stopniowego wprowadzania wymogów dotyczących zmiennego depozytu zabezpieczającego odnośnie do transakcji wewnątrzgrupowych, który byłby analogiczny do przepisu zawartego w art. 36 ust. 2 (w odniesieniu do wymogów dotyczących początkowego depozytu zabezpieczającego). Należy zatem dodać dwa nowe ustępy w art. 37, w którym to artykule określono harmonogram stopniowego wprowadzania wymogów dotyczących zmiennego depozytu zabezpieczającego. Ustępy te powinny mieć brzmienie analogiczne do przepisów zawartych już w art. 36 ust. 2 i 3, w związku z czym, jeżeli transakcja wewnątrzgrupowa zawierana jest między podmiotem unijnym a podmiotem z państwa trzeciego, wymiana zmiennego depozytu zabezpieczającego będzie wymagana

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/2251 z dnia 4 października 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego (Dz.U. L 340 z 15.12.2016, s. 9).

dopiero po upływie trzech lat od dnia wejścia w życie rozporządzenia, jeżeli w odniesieniu do danego państwa trzeciego nie wydano żadnej decyzji w sprawie równoważności. Jeżeli wydano decyzję w sprawie równoważności, wymogi te powinny mieć zastosowanie po upływie czterech miesięcy od dnia wejścia w życie decyzji w sprawie równoważności lub zgodnie z ogólnym harmonogramem, w zależności od tego, co nastąpi później.

- (3) Projekt regulacyjnych standardów technicznych, na których opiera się rozporządzenie delegowane (UE) 2016/2251, przedłożony Komisji przez Europejskie Urzędy Nadzoru w dniu 8 marca 2016 r., przewiduje ten sam okres stopniowego wprowadzania wymogów zarówno dla początkowych, jak i dla zmiennych depozytów zabezpieczających. Konieczność dokonania sprostowania wynika z błędu technicznego w procesie przyjmowania rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/2251, podczas którego pominięto włączenie dwóch ustępów dotyczących stopniowego wprowadzania wymogów dotyczących zmiennego depozytu zabezpieczającego odnośnie do transakcji wewnątrzgrupowych.
- (4) Należy zatem odpowiednio sprostować rozporządzenie delegowane (UE) 2016/2251.
- (5) Rozporządzenie delegowane (UE) 2016/2251 weszło w życie dnia 4 stycznia 2017 r. W celu uniknięcia jakiegokolwiek przerwy w stosowaniu okresów stopniowego wprowadzania wymogów dotyczących początkowych i zmiennych depozytów zabezpieczających niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym z mocą wsteczną,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 37 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/2251 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 1, jeżeli warunki określone w ust. 4 niniejszego artykułu zostały spełnione, przepisy art. 9 ust. 1, art. 10 i 12 stosuje się:

- a) po upływie trzech lat od dnia wejścia niniejszego rozporządzenia w życie, jeżeli w odniesieniu do danego państwa trzeciego nie wydano żadnej decyzji w sprawie równoważności zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 do celów art. 11 ust. 3 tego rozporządzenia;
- b) od późniejszej z poniższych dat, jeżeli w odniesieniu do danego państwa trzeciego wydano decyzję w sprawie równoważności zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 do celów art. 11 ust. 3 tego rozporządzenia:
 - (i) po upływie czterech miesięcy od dnia wejścia w życie decyzji wydanej w odniesieniu do danego państwa trzeciego zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 do celów art. 11 ust. 3 tego rozporządzenia;
 - (ii) od mającej zastosowanie daty wyznaczonej zgodnie z ust. 1.

4. Odstępstwo, o którym mowa w ust. 3, ma zastosowanie wyłącznie w przypadku, gdy kontrahenci, którzy są stroną rozliczanego niecentralnie kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, spełniają wszystkie poniższe warunki:

- a) jeden z kontrahentów ma siedzibę w państwie trzecim, a drugi – w Unii;
- b) kontrahent posiadający siedzibę w państwie trzecim jest kontrahentem finansowym albo kontrahentem niefinansowym;
- c) kontrahent posiadający siedzibę w Unii jest jednym z następujących podmiotów:
 - (i) kontrahentem finansowym, kontrahentem niefinansowym, finansową spółką holdingową, instytucją finansową lub przedsiębiorstwem usług pomocniczych objętym odpowiednimi wymogami ostrożnościowymi, a kontrahent z państwa trzeciego, o którym mowa w lit. a), jest kontrahentem finansowym;
 - (ii) kontrahentem finansowym albo kontrahentem niefinansowym, a kontrahent z państwa trzeciego, o którym mowa w lit. a), jest kontrahentem niefinansowym;
- d) obaj kontrahenci objęci są w pełni tą samą konsolidacją zgodnie z art. 3 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- e) obaj kontrahenci podlegają właściwym procedurom z zakresu scentralizowanej oceny, pomiaru i kontroli ryzyka;
- f) wymagania określone w rozdziale III są spełnione.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 4 stycznia 2017 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 stycznia 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
